

Publicerad 2010-07-17 20:12 av Lena Själsöga Keijser

han smeker lutas

solstrålar

väver

väva

vävande solväv

skirväv lägges över

hennes ansikte skymta i slöja

hennes ögon äro

skogstjärnar

mörka

var gång han synes luta

han smeker lutas

strängar

silvernehöga

glädes grönmantlars höga stamråd

var gång han synes luta

sig över kupande

röra

vid

synes skogstjärns mörka

pärlande ljusle

hennes ögon

smeker

hans

själ

han ser henne aldrig

han såg henne

aldrig

hon sjönk allt djupare in

i sitt hjärta hör han

skogsdoftande

månpärla

han skakar

av sig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten